CASSIODORUS
Zwettl 4. Viertel 12. Jh.
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31639
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

Passionū suarū narratione cōpleta nē uenit
admedicine salutaris auxiliū. qm̄ inter calami
tates asperas ei considerata ñ defeceret. s. semp
speraut in dnō q̄ poterit tristiciā in gaudiū cō
mutare. Et id o petitione suā exaudienda pu
tat. qa se in dnō sperasse ēfidit. Ha. ā ipse sic
dicit. Etā si occidat me ipso spabo. Sic a
tres pueri pfitent. Potens est ds de camino ig
nis liberare nos. Qd si noluerit notū t̄ sit
rex. qa dis tuis serium. Talis ē scōr uolun
tas. tale fixa mente ēstitū. ut ñ emolumēto
aliq̄ pseuitas temporis. s. tamtū ipsi dñi amore
capiant. Quia diabolus aliquando insultent in
me inimici mei. a diu cōmouerent pedes mei
inme magna locuti st. Hunc causas enume
rat. cur cū dñs dignet audire. Nam inter
grauissimos estus malorū illa partē uir egre
gius magnope custodiebat. ne delapsu ipsi
inimicī insultaret. Insultant enī illi. q̄ndo ho
minē adnequeūt sue uota conuertunt. diu
fidelium rumā sua putant ēē victoriā. Pe
des enī hic significant actuū nostrorū qli
tatē pqua in hac uita q̄b da gressib ambu
lam. Isti diu fuerunt humanitatis fragili
tate cōmoti. stati impios inuenium irriso
res. qui magna in eos inuectione consurgē
sic alibi diē. Qui tribulant me exultabū
simotus fuero. Hi ū ēta faciunt affligunt
casib alienis. consolationē lapsis. solaciū cupi
unt afferre deceptis. sic apls dicē. Fr̄es. si pocu
patus fuerit homo aliq̄ delicto. uos q̄ spā
les estis instruite huiusmi in spū mansue
tudinis. Quō ego ad flagella parat sū. a do
lor ms ante me ē semp. Ecce quare dñs
simplicē dignabat audire. qa diu fragilitatē
suā nosset deliqsse merito se ad penā uideba
tur aptare. Sic sentiunt qui sepē addi et
ut nulla iudicatione possint absoluī. qui
hic meruerint. p̄ius confessionib accusa
ri. Flagella enī hic ñ uerberationes loqeas
dicit. s. dolorē asperrimas passiones. Seqr enī.
a dolor ms ante me ē semp. Dolor ēta se
erat uiro iustissimo. cur amandatus dñi de
clinasse uideret. ut salutarē innocentiā
poderet. a mortiferos acquisisset errores.
Imitandus dolor: recta iudicia ēta se tā
hominē irasci. quā impi defensor fautor
sui probat ertti. Quō in q̄tatē mea ego pnun
tio. a cogitabo ppeccato meo. Apt unde
illo p̄missus dolor existere potuisset. nā si
ei de peccato suo minime doluisset. nequaq.
tamē confessionis puritas appareret. Duob
enī modis pfecte penitentie uirtus ostendit.
Primū ē ut peccatores nos dño pnuntiem.
sic dicē in libro suo. Peccaui q̄d faciā t̄ o custos
hominū. Ecce pnuntiatio sei uiri. ecce uere
confessio que uita ñ abstulit. s. salutis gaudia
geminauit. Verū ne crederes in ēfessionib
hanc solā pnuntiationē sēp sufficere potu
isset addidit. Et cogitabo ppeccato meo. idē
talia te donante faciā. que meū possint
obolere peccatū. scilicet flet adhibeā. elemo
sinas faciā a adhoc q̄ deliq̄ mandatorū tuorū
obseruatione purgabis. Inimici autē mei
uiuent a ēfirmati sunt sup me a multi
plicati st q̄ odert me iniq. Inimicos suos
spuales nequicias dicit. quas ad pbationē
sui pmissu dñi uir seissim sustinebat. Viuent.
cū dolore pnuntiandu ē idē uoluntatis
sue libratē potuit. nec mortē metuunt
quā nos in corpe sustinem. Cui ñ solū sufficē
dicere uiuent. ñ etiā addidit. a ēfortati s
sup me. Deinde qd grauī ureret adiecit
multiplicati st. Hoc scema dr emfasis qd g
dati crescit admoti animi ēcitandum.
Multiplicati s ū. qeū oderant iniq. q̄ndo